

तनुजः

तनु, दृक् उ विस्तृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तना-उभ-सक-सेट् । उद्विलात् ऋषिट् ।)
इ च, तनोति तनुते पुण्यं ऋषिः । उ, तन्निष्ठा
तत्वा । इति दुर्गादासः ॥

तनयः, पुं. (तनोति विस्तारयति कुलमिति ।
तनु + "बलिमलितनिभ्यः कयन् ।" उर्णा । ४ ।
६६ । इति कयन् ।) पुत्रः । इत्यमरः । २ । ६ । २७ ।
२७ ॥ (यथा, मनुः । ३ । १६ ।
"शूद्रावेदी प्रतत्त्वन्नैरुतथ्यतनवस्य च ॥")

तनया, स्त्री, (तनोति कुलमिति । तन + कयन् +
टाप् ।) कन्या । इत्यमरः । २ । ६ । २७ ॥
(यथा, भागवते । १ । १६ । २ ।
"य उत्तरस्य तनयासुपयेमे इरावतीम् ॥")

चक्रकुल्यालता । इति शब्दचन्द्रिका ॥
तनिष्ठः, त्रि, अयमनयो रतिप्रथेन तनुः । (तनु
+ इट् ।) चन्द्रः । इति आकरणम् ॥

तनीयान् [सु] त्रि, अयमेवा मतिप्रथेन तनुः ।
(तनु + इयसुन् ।) अल्पः । इति आकरणम् ॥

तनुः, स्त्री, (तनोति तन्वते इति वा । तन +
"शृङ्गशीतचरीति ।" उर्णा । १ । ७ । इति उः ।)
शरीरम् । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । १७ । ५ ।
"देवाः स्वर्गं परिब्रूयन्त तन्नासात् सुनिघतम् ॥
विचेरुवनौ यत्नं विभाषा मासुर्गौ तनुम् ॥")
त्वक् । इति मेदिनी । ने, ६ ॥ स्त्री । इति
राजनिर्घण्टः ॥

तनुः, त्रि, (तन + "शृङ्गशीति ।" उर्णा । १ । ७ ।
इत्युः ।) अल्पः । विरलः । (यथा, मनुः । ३ । १० ।
"तनुनीमक्रेषुदशनां चन्द्रक्रीसुद्वहेतु क्षियम् ॥")
ह्रस्वः । इति मेदिनी । ने, ६ ॥ (यथा, आर्षा-
श्रमशब्दात् । ५२५ । [गान् ।] ॥)

"वितरन्ती रचमन्तर्ममात्रैर्भावं तनोषि तनु-
तनुः, [सु] स्त्री, (तनोति तन्वते वा । तन +
"अर्णिवृषियजितनिघनितपिभ्यो नित् ।" उर्णा
२ । ११८ । इति उषिः स च नित् ।) शरी-
रम् । इत्युच्चारिकोषः ॥

तनुचीरः, पुं. (तनौ चीरं बहुलनिर्धायो यस्य ।)
आन्नातकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

तनुच्छायः, पुं. (तनुश्चैरका खल्वा ह्याया मखा ।)
आनवर्चुरकटक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तनो-
च्छाया ।) शरीरच्छायायां स्त्री स्त्री च ॥

तनुजः, पुं. (तनोः शरीरात् जायते इति । जन
+ "जन्मेष्वपि ह्रस्वते ।" ३ । २ । १०१ । इति
उः ।) पुत्रः । इति हज्जायुधः ॥ (यथा, पञ्च-
तन्ने । ५ । २२ ।

"जातो दैष्टि सुवेपितोऽपि बहसा
प्रोन्मन्ति सदान्वा
क्षीतन्ने न गुञ्जाखजनि तनुजाः
स्फारीभवन्त्वापदः ।
भाष्या नो तमवंगजापि भजते
नो यान्ति मित्राणि च
न्यायारोपितविक्रमानपि नरान् वेधां
न हि ख्याहनम् ॥")

तनून

तनुजा, स्त्री, (तनोः शरीरात् जायते इति । जन
+ उः + टाप् ।) कन्या । इति शब्दरत्नावली ॥
तनुजं, स्त्री, (तनुं जायते इति । जै + "आतो-
भ्युपचर्मे कः ।" ३ । २ । ३ । इति कः ।)
वर्षम् । इत्यमरः । २ । ८ । ६४ ॥

तनुजाणं, स्त्री, (जायतेऽनेनेति । जै + कारये
ञुट् । तनोः शरीरस्य चाणम् ।) तनुजम् ।
इति हज्जायुधः ॥ (यथा, महाभारते । ३ ।
१७४ । ४ ।

"इह मे तनुजाणं प्रायच्छन्मघवान् प्रभुः ॥"
शरीररक्षणञ्च ॥

तनुत्वचा, स्त्री, (तनुः तनौ त्वक् वस्त्रालमस्याः ।)
शूद्राभिमुखः । इति राजनिर्घण्टः ॥

तनुपत्रः, पुं. (तनूनि पत्राणि यस्य ।) इक्षुदी-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

तनुभक्षा, स्त्री, (तनोः शरीरस्य भक्षा इव ।
निश्चासवायुनिर्गमात्पात्रम् ।) नासिका ।
इति शब्दरत्नावली ॥

तनुरसः, पुं. (तनोर्देहस्य रस इव तनोर्निगतो
रस इति वा ।) वर्षम् । इति हारावली । १५४ ॥

तनुवट, [ह] स्त्री, (तनौ शरीरे रोहतीति ।
वट + क्विप् ।) तनूवटम् । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

तनुवटं, स्त्री, (तनौ रोहति उत्पद्यते इति ।
वट + "इगुपघञाप्तीकिरः कः ।" ३ । १ । ३५ ।
इति कः ।) तनूवटम् । इति शब्दरत्नावली ॥

तनुलः, त्रि, (तन्वते ल इति । तन + उलच् ।)
विस्तृतः । इति संक्षिप्तवारे उच्चारित्तिः ॥

तनुवातः, पुं. (तनुः शौणो वातः वायुर्बन्ध ।)
नरकविशेषः । इति हेमचन्द्रः । ५ । २ ॥

तनुवीजः, पुं. (तनु शौणं खल्पमात्रं वा वीज-
मस्य ।) राजवदरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

तनुप्रणः, पुं. (तनुः शूद्रः खल्पः प्रणो यच ।)
वल्लीकरोमः । इति शब्दरत्नावली ॥

तनुसचारिणी, स्त्री, (तनु अल्पमात्रं यथा स्यात्
तथा सचारतीति । सम् + चर + ङिनिः ङीप्
च ।) बालिका स्त्री । इति शब्दमाला ॥

तनू, स्त्री, (तनु + ऊङ् ।) शरीरम् । इत्य-
मरः । २ । ६ । ७१ ॥

तनुहतः, त्रि, (अतनुस्तनुरकारि । ह + कर्मणि
क्तः ।) तटः । अल्पोहतः । इत्यमरः । ३ । १ । ६६ ॥

तनूजः, पुं. (तन्वाः शरीरात् जायते इति । जन +
उः ।) पुत्रः । इति जटाधरः ॥ (यथा, रघुः ।
५ । ५३ ।

"अवेह गन्धर्वपतेस्तनूजं
प्रियंवदं मां प्रियदर्शनस्य ॥"
स्त्री, कन्या ॥

तनूनपं, स्त्री, (तन्वा ऊनं दृशं पातीति । पा +
कः ।) हृतम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तनूनपात्, [ह] पुं. (तनूनपं हृतं अतीति । अट् +
विच् क्विबल्लिके । यद्वा, तनूं खशरीरं न पात-
यतीति । पत + ङिच् + क्विप् । "नन्वाखनपात् ॥"

तन्तुणः

इ । ३ । ७५ । इति निपातितः ।) अग्निः ।
(यथा, ऋग्वेदे । ३ । २६ । ११ ।

"तनूनपादुच्यते गर्भं व्यासुरो
नराशंसो भवति यद्विजायते ॥"
चित्रकटक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ८० ॥

तनूवटं, स्त्री, (तनवां रोहतीति । वट + कः ।)
रोम । (यथा, भागवते । ७ । ८ । २२ ।

"चन्द्रागुणैरेभुरितं तनूवटै-
र्विष्वग्मुजानीकशतं नखायुधम् ॥"

तथाच शिवपुराणे । वायुसंहितायाम् । १ । १४ ।
"नमसकार तं दृष्ट्वा हृष्टसर्वतनूवटः ॥"
यतचम् । इति मेदिनी । जे, ३० ॥

तनूवटः, पुं. (तन्वाः शरीरात् रोहति उत्प-
द्यते । वट + कः ।) पुत्रः । गवत् । (यथा,
दृष्टवृसंहितायाम् । ६३ । १ ।

"कुक्कुटवृक्षुतनूवटहाङ्गुलि-
क्षान्नवक्रनखचूलिकः सितः ॥"
जोम । इति हेमचन्द्रः ॥

तनूवटः, पुं. (तन्वाः तनवां वा इव इव ।) पाण्डुः ।
इति त्रिकाशेषः ॥

तनुच, उ इतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-परं-
सक-सेट् ।) उ, तन्निष्ठा तन्ना । इति दुर्गादासः ॥
तनुच, उ घ सङ्क्षिप् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (रघा-
परं-सक-सेट् ।) उ, तन्निष्ठा तन्ना । घ, तनन्मि
योम विस्तृतम् । इति दुर्गादासः ॥

तनुच, उ घ सङ्क्षिप् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (रघा-
परं-सक-सेट् ।) उ, तन्निष्ठा तन्ना । घ, तनन्मि
योम विस्तृतम् । इति दुर्गादासः ॥

तनुच, उ घ सङ्क्षिप् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (रघा-
परं-सक-सेट् ।) उ, तन्निष्ठा तन्ना । घ, तनन्मि
योम विस्तृतम् । इति दुर्गादासः ॥

तनुः, पुं. (तन्वते विस्तीर्यते इति तनोति वा । तन
+ "धितनिगमौति ।" उर्णा । १ । ७० । इति
तुन् ।) स्रजम् । इत्यमरः । २ । १० । २८ ॥ (यथा,
महाभारते । १२ । ४७ । २२ ।

"यस्मिन्निर्वा तते तनौ दृष्टे सगिव विहति ॥"
ग्राहः । इति हेमचन्द्रः ॥ सन्ततिः । यथा,—
"अन्तःस्थः सर्वभूतानामात्मा योगेश्वरो हरिः ।
खमायवाष्टबोद्धर्मे वैरात्याः क्रूरतन्त्रवे ॥"

इति श्रीभागवतम् ॥
तनुका, पुं. (तनुस्त्वि तनुनेव वा कायवीति । कै +
कः । तनु + संज्ञायां कन् वा ।) तनुभः ।
सर्षपः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ (यथा,
सुश्रुते कल्पस्थाने ४ अध्याये । "पिङ्गलस्तनुका-
पुष्पाण्डुः षड्गोष्ठिको बहुकषायः ॥")

तनुकाष्ठं, स्त्री, (तनुसमन्वितं काष्ठम् ।) तुली ।
इति शब्दरत्नावली ॥ तांतेर काट इति भाषा ॥

तनुकी, स्त्री, (तनुस्त्वि कायतीति । कै + कः ङीप्
च ।) नाडी । इति राजनिर्घण्टः ॥

तनुकीटः, पुं. (तनूत्पादकः कीट इति प्राक्-
पार्थिववत् मध्यपदलोपी समासः ।) कीषकारः ।
इति जटाधरः ॥ गुट्टिपोका इति भाषा ॥

तनुणः, पुं. (तन + बाहुलकात् तुणञ् निपातयान्
त्वं दन्धनकारान्त इत्येके ।) ग्राहः । इति
हेमचन्द्रः ॥ हाङ्गर इति भाषा ॥